

AJUDANT A VIURE

Lourdes a Lleida

Lourdes és una experiència intensa de convivència fraternal i serena, de celebració cristiana, d'universalitat eclesial... i, per descomptat, de trobada amb el Senyor a través de Maria. Els responsables d'aquell Santuari han tingut l'encert de concentrar l'atenció dels pelegrins de manera molt clara i visible en la persona de Jesucrist, en l'oració al voltant dels misteris de la seva Passió, Mort i Resurrecció i, sobretot, en la seva Presència sacramental-eucarística.

Allà i aquí, als peus d'aquella imatge tan venerada de Maria, ecomanem de manera especial a tots aquells germans més pròxims

a la Passió de Jesús per les seves dures experiències de malaltia, patiment, dolor, soledat, marginació, emigració forçosa, mort d'éssers estimats, fracassos, desenganys i d'altres, que cada dia limiten en gran manera la seva vida. És una cosa que la nostra pastoral sectorial haurà de valorar degudament intentant oferir «serveis» ben organitzats i consoladors d'acollida, d'orientació i d'acompanyament personal.

Sé perfectament que els motius que porten a tantíssima gent a visitar aquell Santuari són molt variats i alguns, fins i tot, discutibles. Però per a la majoria continua essent un referent explícit d'espiritualitat cristiana i una ocasió per replantejar a fons criteris evangèlics, precisament de la mà de Maria, aquella beneïda dona que va acceptar embarcar-se sense condicions en el programa de vida que Déu li presentava per mitjà de Gabriel a Natzaret.

La nostra celebració solemne a la Catedral de Lleida, hauria de ser també una oportunitat d'aprofundiment del paper de Maria en la vida de la Comunitat cristiana i en la personal de cada batejat, procurant anar més enllà del purament devocional i emotiu.

Maria de Natzaret ha ocupat sempre un lloc especial en el cor dels catòlics, però el Concili Vaticà II ha recordat clarament que «la funció de Maria, com Mare dels homes, no oculta ni disminueix de cap manera la mediació única de Crist» en línia amb allò que diu sant Pau: «hi ha un sol Déu; hi ha també un sol mitjancer entre Déu i els homes, l'home Jesucrist, que es donà a si mateix com a rescat per tothom: aquest és el testimoni que Déu ha donat en els temps fixats per ell» (1Tim 2,5-6) (LG 60).

Tant de bo la nostra veneració i pietat mariana sigui una font de verdaera espiritualitat centrada en Aquell cap al qual ens orienta i condueix Maria que, una vegada més, ens torna a dir: «Feu tot el que ell us digui» (Jo 2,5).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Rosari de Torxes i Eucaristia de l'Hospitalitat de Lourdes a la Catedral

► Diumenge 22, a les 6.45 h de la tarda a la catedral de Lleida, solemne Rosari de Torxes per l'interior del temple, organitzat per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes i a les 7.30 h celebració de l'Eucaristia, presidida pel bisbe de Lleida Joan Piris. Commemoració del Dia del malalt.

La parròquia del Carme inaugura el Mural de la Presentació de Jesús al Temple

► En la vigília de la festa de «La candelera», la parròquia del Carme, dins dels actes del seu Cinquantenari, va celebrar la jornada «la parròquia amb els nou batejats» i «la parròquia amb la gent gran». S'inicià amb la benedicció al baptisteri, de la pintura mural de la Presentació de Jesús al Temple, de Carme Benet. En la mateixa celebració els germans Torres Graell, van fer donació a la parròquia de la col·lecció de medalles marianes de Maria Dolors Graell, complint així la voluntat de la seva mare M. Dolors Graell.

Es féu també la Presentació a la Mare de Déu dels nens batejats durant l'any, finalitzant amb l'Eucaristia, amb l'assistència de la gent gran de la parròquia i de Vida Creixent. Durant la celebració, un grup de joves escenificà el passatge bíblic de la Presentació.

El bisbe Joan Piris va a Colòmbia a visitar els missioners lleidatans

El bisbe de Lleida Joan Piris, acompanyat pel vicari de Pastoral Mn. Josep Antoni Jové, va retornar el diumenge 8 de febrer de Cali (Colòmbia) on ha visitat els quatre missioners lleidatans Ramon Abella, Sebastià Aldomà, Joan Miquel Martínez i Manuel Coll, que des de fa anys treballen pastoralment en aquella diòcesi.

L'estada del bisbe Piris a Cali va començar el 27 de gener. A Cali, ciutat de prop de dos milions d'habitants, fou rebut per l'arquebisbe Mons. Juan Francisco Sarasti, i pel bisbe auxiliar, Mons. Alejandro Castaño. El dissabte 31, el bisbe de Lleida i el vicari de Pastoral, visitaren les tombes dels missioners lleidatans, Mn. Antoni Jové que morí fa dos anys i Mn. Joan Salvadó, que morí el passat setembre. També celebraren l'Eucaristia a la parròquia on va ser rector Mn. Antoni Jové, fins a la seva mort. L'1 de febrer, presidí l'Eucaristia a l'església de Sant Pau, que serveix Mn. Joan Miquel i també a la de Santa Filomena, parròquia de Mn. Ramon Abella. El dia 3, acompanyats de Mn. Ramon Abella i Mn. Joan Miquel, van anar fins a la seu d'una de les diòcesis més antigues de Colòmbia, la de Popayan. Allí el Sr. bisbe es va entrevistar amb l'arquebisbe Iván Antonio Marín López. Ambdós entraren

a la Catedral, on pregaren donant gràcies per la labor evangelitzadora en aquestes terres i per les dues diòcesis.

La jornada del dimarts dia 3, va cloure amb una visita al Seminari de Cali. Mons. Piris va anar també a la diòcesi de Santa Rosa de Osos, on va entrevistar-se amb el bisbe d'aquella diòcesi. El dimecres 4, va peregrinar al santuari del Sant Crist de Buga, a 120 quilòmetres de Cali, centre de devoció popular dels «calesños», habitants de Cali i dels «vallunos», habitants del departament de Valle. El Sr. bisbe pujà com pelegrí al cambril on es venera la imatge del «Señor de los Milagros», que segons tradició, es trobà flotant a les aigües del riu Guadaluja. Davant d'aquesta imatge, el bisbe Piris pregà per l'Església universal i per les diòcesis agermanades de Lleida i de Cali.

Un dels bisbes auxiliars de Cali, Mons. Julio, va agrair al bisbe Piris, tot el que Lleida, durant gairebé 50 anys, ha fet per Cali: «Estamos en deuda con Lleida. Nos ha regalado 12 sacerdotes, que han trabajado y algunos siguen trabajando muy bien en Cali. Es lógico, pues, que haya correspondencia». Sembla així que ara sigui Cali, la diòcesi que pugui enviar alguns seminaristes o sacerdots a Lleida.

DIUMENGE VII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 43,18-19.21-22.24c-25)

Això diu el Senyor: «No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, no us n'adoneu? Pel desert faré que hi passi un camí, que corrin rius per la solitud. Aquest poble que m'he configurat proclamarà la meua lloança.

No és que tu, Jacob, m'hagis invocat, no és que tu, Israel, t'hagis molestat per servir-me. El que has fet és obligar-me a suportar els teus pecats, molestar-me amb les teves culpes. Però jo, sóc el qui esborro les teves faltes per amor de mi mateix, i no em recordaré mai més dels teus pecats.»

▶ Salm responsorial (40)

R. *He pecat contra vós, salveu-me la vida.*

Feliç el qui s'interessa pel pobre desvalgut; / en temps difícils, el Senyor el salvarà. / El guardarà i el farà viure feliç a la terra, / no el deixarà a mercè dels enemics. R.

El Senyor el sostindrà en el dolor, / fins a treure'l del llit on jeia malalt. / Jo clamo: «Senyor, compadiu-vos de mi. / He pecat contra vós, salveu-me la vida.» R.

Però a mi, em conserveu sense culpa / i em mantindreu per sempre davant vostre. / Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel, / des de sempre i per sempre. Amén, amén. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 1,18-22)

Germans, Déu sap que no menteixo; la nostra paraula quan ens adreçem a vosaltres, no és ara sí, ara no, perquè Jesucrist, el Fill de Déu, que ha estat predicat entre vosaltres pel nostre ministeri —meu, de Silvà i de Timoteu—, no ha estat mai ara sí, ara no. En ell hem sentit un sí ben clar, perquè totes les promeses de Déu en ell s'han convertit en un sí. Per això, quan nosaltres donem glòria a Déu, diem «Amén», que vol dir «sí», per Jesucrist. I el qui ens referma i ens ha ungit en Crist, juntament amb vosaltres, és Déu. Ell mateix ens ha marcat amb el seu senyal i, com a penyora del que vindrà, ha posat en els nostres cors el do del seu Esperit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 2,1-12)

Al cap d'uns dies, Jesús tornà a Cafar-Naüm. La gent sentí a dir que era a casa, i n'hi anaren tants que no cabien ni davant de l'entrada. Jesús els predicava. Mentrestant, vingueren uns homes a dur-li un paralític. El portaven entre quatre. Veient que amb tanta gent no podien portar-lo dintre, aixecaren el terrat sobre l'indret on era Jesús i, un cop obert el sostre, baixaren la llitera. Jesús, en veure aquella fe, digué al paralític: «Fill, els teus pecats et queden perdonats».

Uns mestres de la Llei que eren allà asseguts pensaven dintre seu: «Com pot dir això aquest home? Això és blasfem. És que algú, fora de Déu, pot perdonar pecats?» A l'instant Jesús coneguè dintre seu que pensaven això i els digué: «Per què penseu així dins vostre? Què és més fàcil, dir al paralític que els seus pecats li queden perdonats o dir-li que s'aixequi, es carregui la llitera i camini? Doncs, ara sabreu que el Fill de l'home té el poder de perdonar els pecats aquí a la terra». I tot seguit diu al paralític: «Aixeca't, carrega't la llitera i vés-te'n a casa». Ell s'aixecà immediatament, es carregà la llitera i se n'anà en presència de tothom. Tots glorificaven Déu i no se'n sabien avenir. Deien: «No havíem vist mai res de semblant».

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 43,18-19.21-22.24c-25)

Así dice el Señor: «No recordéis lo de antaño, no penséis en lo antiguo; mirad que realizo algo nuevo; ya está brotando, ¿no lo notáis? Abriré un camino por el desierto, ríos en el yermo, para apagar la sed del pueblo que yo formé, para que proclamara mi alabanza.

Pero tú no me invocabas, Jacob, ni te esforzabas por mí, Israel; me avasallabas con tus pecados y me cansabas con tus culpas. Yo, yo era quien por mi cuenta borraba tus crímenes y no me acordaba de tus pecados.»

▶ Salmo responsorial (40)

R. *Sáname, Señor, porque he pecado contra ti.*

Dichoso el que cuida del pobre y desvalido; / en el día aciago lo pondrá a salvo el Señor. / El Señor lo guarda y lo conserva en vida, / para que sea dichoso en la tierra, / y no lo entrega a la saña de sus enemigos. R.

El Señor lo sostendrá en el lecho del dolor, / calmará los dolores de su enfermedad. / Yo dije: «Señor, ten misericordia, / sáname, porque he pecado contra ti.» R.

A mí, en cambio, me conservas la salud, / me mantienes siempre en tu presencia. / Bendito el Señor, Dios de Israel, / ahora y por siempre. Amén. Amén. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 1,18-22)

Hermanos: ¡Dios me es testigo! La palabra que os dirigimos no fue primero sí y luego no. Cristo Jesús, el Hijo de Dios, el que Silvano, Timoteo y yo os hemos anunciado, no fue primero sí y luego no; en él todo se ha convertido en un sí; en él todas las

promesas han recibido un sí. Y por él podemos responder: «Amén» a Dios, para gloria suya.

Dios es quien nos confirma en Cristo a nosotros junto con vosotros. Él nos ha ungió, él nos ha sellado, y ha puesto en nuestros corazones, como prenda suya, el Espíritu.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 2,1-12)

Quando a los pocos días volvió Jesús a Cafarnaún, se supo que estaba en casa. Acudieron tantos que no quedaba sitio ni en la puerta. Él les proponía la palabra. Llegaron cuatro llevando un paralítico y, como no podían meterlo, por el gentío, levantaron unas tejas encima de donde estaba Jesús, abrieron un boquete y descolgaron la camilla con el paralítico. Viendo Jesús la fe que tenían, le dijo al paralítico: «Hijo, tus pecados quedan perdonados.»

Unos escribas, que estaban allí sentados, pensaban para sus adentros: «¿Por qué habla éste así? Blasfema. ¿Quién puede perdonar pecados, fuera de Dios?» Jesús se dio cuenta de lo que pensaban y les dijo: «¿Por qué pensáis eso? ¿Qué es más fácil: decirle al paralítico "tus pecados quedan perdonados" o decirle "levántate, coge la camilla y echa a andar"? Pues, para que veáis que el Hijo del hombre tiene potestad en la tierra para perdonar pecados...» Entonces le dijo al paralítico: «Contigo hablo: Levántate, coge tu camilla y vete a tu casa.» Se levantó inmediatamente, cogió la camilla y salió a la vista de todos. Se quedaron atónitos y daban gloria a Dios, diciendo: «Nunca hemos visto una cosa igual.»

La ciutat de Corint, al Peloponès (Grècia), vista des del turó de l'Acropolis o Acrocorint. Sant Pau hi fundà la comunitat de cristians i els va escriure dues cartes que formen part del Nou Testament

COMENTARI

La sinceritat de cor

Hi ha gent que diu que no es pot anar pel món amb sinceritat, perquè diuen que els qui viuen d'aquesta manera acaben malament. Afirment que cal viure amb ambigüitat i, aleshores, no tens conflictes. Tanmateix, darrera d'aquesta actitud s'hi amaga escepticisme, ja que en el fons pensen que en aquest món no hi ha res a fer. De tota manera, negar el valor de la sinceritat, comporta relativitzar la validesa del cristianisme, perquè la fe cristiana s'edifica sobre la roca de la veritat, és a dir, sobre la convicció *d'un sí que és sí i d'un no que és no*.

Crist davant del paralític de l'evangeli, ofereix un testimoni de sinceritat que neteja l'ambient social de la falsedat, guareix el malalt en totes les seves necessitats del seu cos i del seu esperit puix que també el neteja dels pecats. Així ofereix a la humanitat de tots els temps un nou camí de sentit i d'alegria, edificat en l'amor a la persona que pateix i en el testimoniatge de la força de la veritat.

Certament, no podem arreglar el món sencer, però podem netejar la nostra vida personal i el nostre entorn, de manera que, en sem-

brar unes llavors de sinceritat i d'esperança, enfront de l'escepticisme anorreador i destructiu dels que ni fan ni deixen fer, podem intentar deixar el món una mica millor de com l'hem trobat.

Arrelats en el Crist, ningú no ens pot ni ens podrà impedir mai d'optar per un estil de vida, edificat en la transparència i en la sinceritat. Llavors, ens adonarem que la netedat del cor eixampla l'horitzó de la vida i, a més a més, fa feliç. Tot és qüestió de provar-ho en la nostra vida diària.

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Sir 1,1-10 / SI 92 / Mc 9,14-29. ■ **dimarts**: Sir 2,1-13 / SI 36 / Mc 9,30-37.

Comença el temps de Quaresma:

■ **dimecres** (litúrgia hores: 4a setm.): Jl 2,12-18 / SI 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18. ■ **dijous**: Dt 30,15-20 / SI 1 / Lc 9,22-25. ■ **divendres**: Is 58,1-9a / SI 50 / Mt 9,14-15. ■ **dissabte**: Is 58,9b-14 / SI 85 / Lc 5,27-32. ■ **diumenge** vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.): Gn 9,8-15 / SI 24 / 1Pe 3,18-22 / Mc 1,12-15.

SÍNODE SOBRE LA PARAULA DE DÉU

Lloc litúrgic preeminent de l'Esclusura i ministeri del lectorat

Per què l'Esclusura té un lloc litúrgic preeminent? Perquè l'Esclusura conté una paraula no purament sobre Déu, sinó de Déu i, per tant, una paraula que només Ell pot dir. I què és el que només Déu pot dir? Déu és l'únic que pot comunicar allò que és decisiu: «la veritat per a la nostra salvació» (DV 11), ja que «el misteri de l'home només s'aclareix veritablement en el misteri del Verb fet home» (GS 22). Per això en Jesucrist tenim la màxima resposta i és per excel·lència «la Paraula de Déu» (Jn 1; Prop. 3).

Alhora, l'Esclusura com a testimoni privilegiat és qualificada com a Paraula de Déu i ocupa un lloc preeminent en l'Església. Per això el Sínode demana entre altres coses: «Que el llibre de l'Esclusura, fins i tot fora de l'acció litúrgica, tingui un lloc visible i d'honor dins de l'Església; que es fomenti l'ús del silenci després de les lectures i l'homilia; que les lectures es pro-

clamin amb llibres litúrgics dignes; que es doni el valor a l'Evangelari amb una processó; que es vegi clarament el paper dels servidors de la proclamació: lectors i cantors, formats adequadament; que es proclami amb domini de la dinàmica de la comunicació...» (Prop. 14).

En aquest context, el Sínode «desitja que el ministeri del lectorat sigui obert també a les dones» (Prop. 17). Es tracta de poder conferir un ministeri *instituit*, i no solament que puguin llegir, que ja està autoritzat. El Sínode proposa un canvi d'aquesta legislació per tal de reconèixer més *oficialment* aquest servei que tantes dones realitzen. No es pot negar que la qüestió era delicada, tenint presents les possibles interpretacions en clau de *poc* o de *massa*, però el Sínode optà per una *via intermèdia* realista.

Dr. Salvador Plé-Ninot

Goethe y la felicidad

Al más grande de los poetas alemanes, el escritor Johann Wolfgang de Goethe, también «investigador científico en física, fisiología y biología (teoría de los colores, morfología de las plantas que tienen positiva importancia científica) se le consideraba también el más universal de los genios modernos», según afirma la *Enciclopedia Universal Herder*. Goethe escribió:

—«Dado que Dios me ha concedido tantos años, consagro noche y día al pensamiento y a la acción... tanto como sea posible». Fue él quien nos dejó nueve puntos para la felicidad:

1. Salud —suficiente— para que el trabajo, se convierta en placer...
2. Dinero —suficiente— para satisfacer las necesidades...
3. Ánimo y fuerza de voluntad —suficientes— para hacer frente a las dificultades...
4. Gracia —suficiente— para poder confesar y renegar los propios pecados, y enmendarme de ellos...
5. Paciencia —suficiente— para poder perseverar hasta lograr un objetivo...
6. Caridad —suficiente— para ver siempre la parte positiva en el prójimo...
7. Amor —suficiente— para que pueda ser útil... a quienes me necesitan...
8. Esperanza —suficiente— para anular todo temor con respecto al futuro...
9. Fe —suficiente— para poder hacer y llevar a cabo las cosas de Dios...

J. M. Alimbau

SANTORAL

22. ✠ Diumenge VII durant l'any. Càtedra de sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. iv; santa Margarida de Cortona, penitent; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. Dilluns. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. ii), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. Dimarts. Sant Modest (s. v), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemessí.

25. Dimecres de Cendra. Sant Cèsari (s. iv), metge, germà de Gregori Na-

cianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. Dijous. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).

27. Divendres. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionalista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. Dissabte. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. v), abat; sant Serapió, mr.

EL HIMNO AL AMOR

Un pasaje central del Nuevo Testamento

Sobre el amor se ha reflexionado y escrito ya tanto que resulta difícil expresar convenientemente con palabras todo el saber

humano sobre él o, al menos, decir algo nuevo al respecto. Por eso, en este libro, deseo limitarme a interpretar el Himno al amor, entonado por Pablo en el capítulo 13 de la primera Carta a los Corintios (13,1-13).

Es un pasaje central del Nuevo Testamento. Muchos novios quieren que se lea este texto en la celebración de su matrimonio. Se entusiasman con las asombrosas afirmaciones de Pablo sobre el amor y tienen la sensación de que el apóstol describe con ellas su amor mutuo. Ciertamente, las palabras de Pablo expresan también el misterio del amor conyugal. Pero en el texto no se habla expresamente ni del amor entre el hombre y la mujer, ni del amor al prójimo, ni del amor a uno mismo o a Dios.

El amor es, sencillamente, un poder, una fuerza que está en el ser humano. Esto puedo explicarlo filosóficamente. O bien, como hace Pablo, puedo comprenderlo como don del Espíritu Santo. Dios nos ha regalado su Espíritu a través de Jesucristo. Y este Espíritu es un Espíritu de amor. En nosotros mana una fuente de amor. Este amor como don de Dios puede y debe expresarse concretamente en el amor entre varón y mujer, en el amor de los amigos entre sí y en todas las formas de amor que conocemos. Para Pablo, el amor es un carisma, es decir, un don que Dios nos regala por su gracia. Y para Pablo es el don supremo que Dios nos ofrece en Jesucristo.

Anselm Grün

(El Himno al amor de San Pablo, Editorial Sal Terrae. Santander 2008)

ENTREVISTA

JOAN ORDI

Fascinació per Krüger

El filòsof alemany Gerhard Krüger (1902-1972) va estar intel·lectualment actiu entre els anys trenta i cinquanta del s. xx. La preocupació central d'aquest filòsof alemany «va ser la d'establir un diàleg crític entre el cristianisme i la concepció moderna de l'ésser humà, que des de Descartes fa de l'home un subjecte autònom, desvinculat de tota autoritat i tradició», segons apunta el filòsof i teòleg Joan Ordi, guardonat amb el XIX Premi Joan Maragall per l'obra *Idea de l'home, idea de Déu. Filosofia i religió en el pensament de Gerhard Krüger (1902-1972)*, en la qual exposa el pensament del filòsof alemany. Ordi afirma que Gerhard Krüger «pot ajudar-nos avui a reflexionar pel nostre compte».

Per què se sent atret pel pensament de Krüger?

Fascina per la seva capacitat de comprendre el darrer sentit del projecte filosòfic de la modernitat i les apories que genera. Veu clarament que la modernitat planteja un problema indefugible per al cristianisme: el de la relació de la història amb l'eternitat. També em meravella la seva capacitat de descobrir en Plató un model clàssic que hauríem d'integrar a l'hora d'afrontar les apories del pensament actual.

Quina vigència té avui el pensament d'aquest autor?

Krüger ja és un clàssic del segle xx, car va preveure clarament la situació intel·lectual en què ens trobem a l'inici del segle xxi. En el món dels estudis platònics es va fer un nom propi amb l'estudi sobre *El banquet* de Plató. En el panorama filosòfic actual hi ha un desconcert intel·lectual que impedeix valorar objectivament la importància d'un pensament com el de Krüger. Per això és enormement actual, car, com diu Gadamer, Krüger va ser un pensador *entre èpoques*. I no ens trobem també nosaltres entre èpoques?

Per què enriqueix la fe la coneixença de l'obra de Krüger?

En la seva essència, el cristianisme és la revelació del Misteri etern i diví del Pare en la història del Poble d'Israel i sobretot en la història i la humanitat de Jesús en tant que Fill del Pare, i en la història de la seva comunitat dispersa per les terres i els segles d'aquest món. L'Esperit que uneix el Pare i el Fill amb lligams eternals i consubstancials d'Amor i de Vida fa que la història humana no es dissolgui en el mar procel·lós de les interpretacions sense fi. Krüger troba la realitat primigènica en la veritat humana, en el sentit de l'existència i en l'anhel de plenitud de la història. Això ens fa comprendre que la fe s'ha de viure com a esperança en la plenitud de la vida i de la història.

Oscar Bardají i Martín

AGENDA

Exposició del Santíssim a la Catedral.—Diumenge 22 de febrer, 6 tarda a la capella del Santíssim de la catedral de Lleida, Exposició i reserva del Santíssim. A les 7.30, Eucaristia i cant de Vespres.

Trobades de Formació Carmelítana.—Dimarts 24 de febrer, 8 tarda al santuari-parròquia de Santa Teresina: «Centralitat de Crist en l'experiència mística de sant Pau, a càrrec del P. Francisco Brändle, carmelita descalç d'Àvila.

Inici de la Quaresma a la Catedral.—Dimecres 25 de febrer, a les 7 de la tarda a la catedral de Lleida, rès del Via Crucis, amb la participació de la Pia Unió dels Portants del Sant Crist de Sant Llorenç, amb la seva imatge titular del Sant Crist de l'Agonia. A les 7.30 tarda, Eucaristia amb imposició de la Cendra, presidida pel bisbe de Lleida Joan Piris.

Dimecres de Cendra de la Pastoral Universitària.—Dimecres 25, 8 tarda a la parròquia de Santa Teresa Jornet, celebració del Dimecres de Cendra de la Pastoral Universitària.

Curs de Formació de l'Hospitalitat de Lourdes.—Dimarts 24, de 7 a 8 de la tarda a l'Acadèmia Mariana, sessió del Curs de Formació de l'Hospitalitat de Lourdes, dedicat al Nou Testament, a càrrec de Mn. Jaume Pedrós.

Dimecres de Cendra de la Confraria del Crist de l'Agonia.—Dimecres 25, 7.30 tarda a la parròquia de Sant Martí, Santa Missa del Dimecres de Cendra de la Confraria del Crist de l'Agonia (Casa d'Andalusia), cantada pel Cor Romero i Jara. En la celebració es farà la presentació de la restauració de la imatge del Crist de l'Agonia.

Trobades de Formació Cristiana al Pont de Suert.—Dijous 26, a les 5.30 tarda a l'Església Nova, Escola litúrgica i dissabte 28, 10 matí a la rectoria, Escola de Vida.

Confirmacions a Santa Teresina i Butsènit.—Divendres 27, 6 tarda al santuari-parròquia de Santa Teresina, Eucaristia de Confirmacions dels alumnes del col·legi Episcopal, presidida pel bisbe Joan Piris. Dissabte 28, 5 tarda, Eucaristia de Confirmacions a l'ermita de la Mare de Déu de Butsènit.

Recés mensual a la catedral.—Dissabte 28, de 4 a 7 de la tarda a la capella del Santíssim de la Catedral de Lleida, recés mensual obert a tothom i dirigit per Mn. Daniel Turmo.

Curs «Espiritualitat en l'acció social».—Dies 27 i 28 de febrer, a la parròquia de Sant Ignasi dels Jesuïtes de Lleida, a càrrec del professor Dario Mollà, jesuïta. Organitza: EIDES-Lleida. Col·laboren: Parròquia de Sant Ignasi, Escola de Pares del col·legi Claver i CVX-Xavier. Informació i inscripcions: Parròquia de Sant Ignasi, Tel. 973 271 099.

Centenari de la UNER.—Dies 27, 28 de febrer i 1 de març, inici a Sevilla dels actes del Centenari de la Unió Eucarística Reparadora UNER, amb assistència d'una representació de la UNER de Lleida. Informació: Tel. 973 268 628 (Assumpció Besa).

Exercicis Espirituals per adults.—Del 23 al 27 de març, a la Casa d'Espiritualitat, organitzats pels Grups d'Oració i Amistat i dirigits pel P. R. Fabregat, jesuïta. Inscripcions: Tel. 973 261 090 - 652 180 687.

II Pelegrinatge a Terra Santa.—Tindrà lloc del 6 al 13 de juliol, organitzat per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes i presidit pel bisbe Joan Piris. Coordina el pelegrinatge Mn. Vicenç Alfonso, consiliari de l'Agrupació. Informació i inscripcions al tel. 678 952 833.

Agenda actualitzada a la pàgina web:
www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Les esglésies cristianes pregunten per la unitat

Del 18 de gener (antiga festa de la Càtedra de Sant Pere a Antioquia) al 25, festa de la Conversió de Sant Pau; s'ha celebrat la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, amb diversos actes convocats i organitzats per la delegació

diocesana d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós.

S'iniciaren el dijous dia 22 amb una pregària a l'església evangèlica de la Bíblia Oberta, al barri de la Bordeta de Lleida, on el pastor Ferran Jové va preparar una cerimònia molt íntima i viscuda, amb pregàries i cants. En aquest primer acte assistiren un grup de catòlics, amb el delegat d'Ecumenisme Francesc Agustí; el consiliari Mn. Jaume Pedrós i el sacerdot ortodox P. Daniel Simon.

La tarda del divendres 23 de gener, la parròquia de la Mare de Déu del Carme, on té la seva seu la parròquia ortodoxa i en plena celebració del seu cinquantenari; organitzà una pregària ecumènica. Fou presidida pel rector Mn. Joan Mora, juntament amb els sacerdots romanesos Joan i Adrià i el P. Daniel, ortodox, i els pastors de les esglésies de Filadèlfia, Bíblia Oberta i Evangèlica nigeriana. Cal ressaltar les pregàries molt sentides que van fer els participants de tots els grups presents, així com el breu comiat dels representants de cada església.

El dissabte dia 24 tingué lloc, per primera vegada a la Catedral, l'acte central de la Setmana, amb una pregària ecumènica. Hi assistiren, juntament amb el bisbe Joan Piris, els dos sacerdots de la delegació, Mn. Jaume Pedrós

i el carmelita P. Jesús Sans, juntament amb el P. Daniel Simón, de la comunitat ortodoxa i els pastors de les diferents esglésies evangèliques i adventistes amb presència a Lleida.

La celebració, que comptà amb una bona assistència de fidels de les diverses confessions cristianes, tingué espais per a la reflexió, la pregària conjunta per la desitjada unitat, el cant dels cors de l'església cristiana adventista i la proclamació de la Paraula de Déu. El petit Cor de la Catedral de Lleida, va fer la cloenda cantant el Salm 19 «Il chei immensi».

La Setmana Ecumènica va cloure amb l'Eucaristia presidida pel bisbe Joan Piris la tarda del diumenge 25 de gener, festa de la Conversió de Sant Pau, a la parròquia de Sant Pau del barri de la Mariola i dins de l'Any Paulí. El Sr. Bisbe, en la seva homilia, recordà als fidels l'obligació d'evangelitzar, seguint el mandat del mateix Crist: «Aneu i anuncieu»; proposant com a model el testimoni de Pau. Féu també memòria de la commemoració aquell mateix dia, dels cinquanta anys de la convocatòria del Concili Vaticà II, feta pel papa Joan XXIII. Finalitzada l'homilia, i en un ritus senzill, però ple de significat, set emigrants: cinc nigerians, un de Costa d'Ivori i una hongaresa, van ser admesos a l'església catòlica com a catecúmens, per a preparar-se a rebre els sagraments de la iniciació: baptisme, confirmació i eucaristia. La celebració seguí amb el cant de l'Himne a Sant Pau, interpretat pel Cor Parroquial i va cloure la veneració de la petita imatge del titular, que havia estat col·locada en un lateral del presbiteri. A tots els fidels se'ls hi lliurà un record de la festa, amb la imatge de l'apòstol.

Nomenaments

El bisbe de Lleida Mons. Joan Piris Frígola, ha signat els següents nomenaments:

Mn. Josep Vicent Forner Calpe, diaca, responsable de la secretaria particular del Sr. bisbe.

Mons. Jesús Tarragona Muray, director honorari i vitalici del departament de Patrimoni Artístic i Cultural de la diòcesi de Lleida.

Dr. Ximo Company Climent, director del Departament de Patrimoni Artístic i Cultural de la diòcesi de Lleida.

Càritas presenta el seu Model d'Acció Social

El dijous 29 de gener, Càritas va presentar el seu Model d'Acció Social, fruit de l'Assemblea del desembre 2007. L'acte tingué lloc en la seu social de l'entitat, amb la participació del director, Ramon Baró, de l'exdirectora, Mari Carme Sandiumenge; del gerent del programa Troballes, Manolo Díaz i del delegat, el germà marista Benet Arbués.

El Model d'Acció Social és un document on es marca la identitat de Càritas Lleida, on l'evangeli i la doctrina social de l'Església, són els seus dos pilars i la seva font. Totes les persones vincula-

des a Càritas hem de tindre les mans i el cor del bon samarità.

L'exdirectora de Càritas, Mari Carme Sandiumenge va destacar la necessitat de la conjunció de voluntaris i contractats entorn aquest model. Manolo Díaz va subratllar que és molt important l'ensenyar a pescar, que és en definitiva faci-

litar els mitjans cap a l'autonomia i la dignitat humana.

En paraules del germà Benet Arbués: «Aquest document vol arrelar en el nostre actuar compromès dins de Càritas. El motiu principal per fer-ho: som creients i volem portar a la pràctica la tendresa i l'exemple de les obres de Jesús i el desig del Creador de tenir un món just per a tots, on tots tinguin la dignitat que els corresponen com a persones i fills de Déu».

Un desig de tots: Càritas ha de ser i és el rostre social de l'Església, on els valors de la caritat són els de l'Evangeli.